

Szerkesztő és laptulajdonos: **FLÓR GYÖZŐ**

Előfizetés: Egy évre 12 K, Félévre 6 K,
Negyedévre 3 K.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Kerepesi-ut 13. szám.

Isten hozott!

Tul a Dunán messze,
Rába, Rápca partján,
Zászlók lengnek, egy nagy város
Sok-sok háza ormán.

Kik a legfontosabb
Jótéteményt osztják;
Országgyűlésüket ma itt
Fogadósok tartják.

Győr, ez ősi fészek,
Ez a híres város,
Diszben, kedvben ezen okból
Oly ékes, virágos.

S a mily sok örömet
Tele hangulatja,
Vendégit is olyan szível
Várja és fogadja.

És hozzájuk olyan
Szíves szókkal mondja:
„Isten hozott“ benneteket!
Ősi városunkban . . .

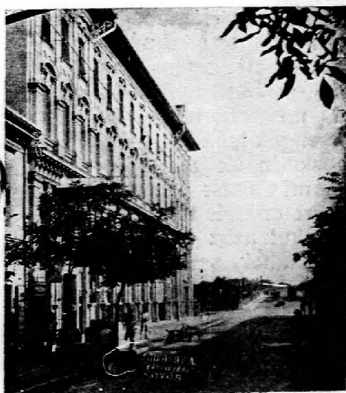
Zászló a tetőkön,
Öröm a szívekben —
Látszik, hogy itt szép, nagy ünnep
Vagyon készülöben.

Vénfogadós.

Kinek szól az ünnep,
Kinek és ki tartja:
Ékes nyarát a természet
Tán most bucsuztatja?

Avagy tán valamely
Emléssel határos —
Talán emlékünnepet ül
Ez a híres város! . . .

Sem egyik, sem másik —
Másra szól ez ünnep;
Ide máma vendéglősök,
Fogadósok jönnek.

Király-szálloda.

Köszöntés.

Győr, 1905. szept. 11.

Az ősrégi római Arrabona városból, Győr szab. kir. város falai közül köszönti a „Fogadó” a magyar fogadókat, vendéglősöket, kávésokat és ezeknek segítő társait, a pincéri kart. A *Fogadó*, mely a mi szakcsaládunk küzdel-

Gundel János

meiben és harcaiban legtevékenyebb részt vesz, ezuttal is, — mint mindig, ahol szakiparunk érdekeiről van szó — a legönzettelebbül sikra száll s a kongresszus színhelyén megjelenve, fogadós szaktársainkfáradtságos munkájához eredménydus sikert kíván. Sok, nehéz baj nehezedik a mi vállainkra, ha gyengék lennénk, megroskadtánk alatta — de mi erősek vagyunk, mert erőssé tett bennünket azaz együttérzés, amely osztályainknak mindig disze és ékessége volt.

Köszöntjük mind magunk, mind Győr város szaktársadalma nevében a kongresszusi tagokat s

magyaros „Isten hozott”-tal üdvözölve kívánjuk, hogy a komoly munka óráiban époly jól érezzék magukat e városban, mint a szóraközás perceiben.

Két nagy testületünk, az Országos Nyugdíjegyvesület és a Magy. Vendéglősök Országos Szövetsége számol be ma működéséről, s adja igaz sáfarkodásának bizonyításait.

Bokros Károly
(Miskolc)
az „Orsz. Nyugdíjegyvesület” elnöke.

Juránovits Ferenc (Szeged,
Szegedi Vend. Ipartársulat és
Pincéregylet elnöke.

Glück Frigyes

Mindkettő biztos vára a mi iparunknak és mindkettő sarkalatos tényezője szakiparunk boldogulásának. Köszöntjük e két testületet, vezetőikkel s tagjaikkal, azon reményteljes óhajjal, hogy működésük eddigi tevékenységükhöz méltóan és megfelelően, — jövőben is olyan legyen, mely a magyar vendéglős karnak előnyére válik!

Köszöntjük végül a kongresszus házigazdáját Győr szab. kir. várost, s elsősorban győri szaktársainkat, kiknek régidőtől való híres vendégszeretete ezuttal is megnyilatkozván, szeretettel nyitott kaput a kongresszus tagjainak!

Herceg Ferenc a Győri Vend.
Ipart. és kong. r. biz. elnöke.

Legyen e kongresszus egyik oszlopa amaz alapzatnak, melyen a magyar fogadós ipar boldogulása fel fog épülni!

Ezzel a kivánsággal s ebben a hitben köszöntjük a győri vendéglős kongresszust!

EGYLETEK, SZÖVETKEZETEK.

Közgyűlések sorrendje.

A „Szállodások, vendéglősök, kávéosok, pincérek és kávésegedék Országos Nyugdíjgyesülete“ IV. évi rendes közgyűlését szeptember 11-én délután 5 órakor a győri városháza nagytermében tartja.

Napirend:

1. Közgyűlést megnyitó beszéd. Tartja *Bokros Károly* elnök.

2. Határozatképesség megállapítása. Szavazatok beértesztése.

3. Jelentés az igazgatóság évi működéséről. Előterjeszti *dr. Solti Ödön* jogtanácsos.

4. Felügyelő-bizottság jelentése és a felmentvény megadása. — Előterjeszti *Francois Lajos* felügy.-bizottsági elnök.

Költségvetés és zárszámadások tárgyában határozathozatal.

6. Elnökválasztás.

7. 2 alelnök és 12 igazgatósági tag választása.

8. A felügyelő-bizottság 6 rendes és póttagjának választása.

9. Alapszabályok módosítása.

10. Indítványok.

11. Jövő évi közgyűlés helyének megállapítása.

12. Záró beszéd.

A „Magyar Vendéglősök Országos Szövetsége“ V. rendes évi közgyűlését szept. 12-én délelőtt

3/4 órakor a győri városháza nagytermében tartja.

Napirend:

I. A közgyűlés megnyitása.

II. A központi igazgatóság és igazgatótanács előterjesztése.

III. A szakosztályok jelentései: a) a nyugdíj-egyesület jelentése; b) a tanonctügyi szakosztály jelentése; c) a közvetítésügyi szakosztály jelentése; d) az idegenforgalmi szakosztály jelentése.

IV. Számadás az 1904—1905. szövetségi évről.

V. A felmentvény feletti határozat.

VI. Indítványok tárgyalása. (Indítványok és javaslatok 8 nappal a közgyűlés előtt a központi igazgatósághoz — Bpest, IV., Ferenc-József-rakpart 16 — beküldendő.)

VII. Az 1906. évi közgyűlés helyének meghatározása.

VIII. A közgyűlés befejezése.

Ügyrend:

1. A közgyűlést a szövetség elnöke akadályoztatása esetében a helyettes elnök nyitja meg. 2. A közgyűlésen minden szövetségi tag jogosítva van cselekvőleg résztvenni. Vendégek a közgyűlésen megjelenhetnek; azonban külön

A győri városház, ahol a kongresszus tartatik.

helyet foglalnak el és a tanácskozásban részt nem vehetnek. 3. A közgyűlés — tekintet nélkül a megjelentek számára — határozatképes. Határozatok viszonylagos szótöbbséggel hozhatók. 4. A közgyűlésen csak olyan ügyek tárgyalhatók, melyek napirendre vannak tűzve. A napirendre tűzött ügyek az előadók előterjesztése alapján és sorrendben tárgyalatnak. 5. Akik felszólalni kívánnak, kötelesek előbb a jegyzőnél feliratkozni s csakis a feljegyzés sorrendjében szólhatnak. Ugyanazon tárgyhöz csak egyszer és tíz percig szabad szólani. A napirendhez szólni, személyes kérdésben válaszolni, vagy indítványt visszavonni bármikor lehet. Az elnök és az előadó bármikor felszólalhat. 6. Az elnök a szótól — szükség esetében — megintheti, rendre utasíthatja, vagy tőle a szót megvonhatja.

Fehérhajú szálloda.

A vita bezárására után az elnök elrendeli a szavazást. 7. A vita bezárására irányuló indítványt, 10 tag írásbeli kívánságára, az elnök szavazás alá bocsájtja. 8. A szavazás felállás által történik. Kétség esetében ellenpróba alkalmazandó s ha ez sem vezetne eredményre, akkor az elnök elrendeli a névszerinti szavazást.

Indóház.

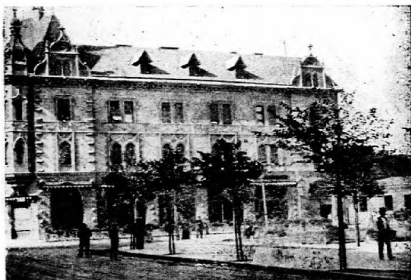
Győr.

Az ezeréves Magyarország egyik legrégebb városa ez, ahol fogadásaink kongresszusukat megtartandó, ezuttal egybegyültek. Már a római korban állott itt város Arrabona név alatt, — német, török, francia hadak szállották meg falait, de a város mindvégig erős ellentállással védelmezte magát s e sok harc és háboru dacára egyre jobban fejlődött, terjedt. Az elmúlt század utolsó évtizedeiben pedig valóságos rohamléptekkel igyekezett Győr egyre nagyobb jelentőséget szerezni. Kiváló kereske-

delme, előkelő ipari telepei nagy fontosságú vasuti összeköttetései mindinkább élénkebbé teszik e várost s ebből kifolyólag a vendéglős-ipar is, — mely ugyyszólván fokmérője az idegenforgalomnak s egy város életképességének — szép virágzásnak indult a városban. Régi városi krónikák, el-sárgult írások sok-sok érdekes adatot tartalmaznak arra nézve, hogy a vendéglős-ipar művelői már századok előtt is nevezetes szerepet játszottak itten. Persze, a régi jó idők, mikor még „egy tál tokányhust“ hét krajcárért mért a győri vendéglős — ezek már csak a történelméi. Nincs már meg

meg a tűztorony sem, melynek bolt-hajtásos kapui alatt a győri „csapláros“ vitéz harci dalkiákat vendéglélt meg. Csak az írás beszél már arról is, hogy mikor a vendéglős-ipar egyik rokon-szakmájába

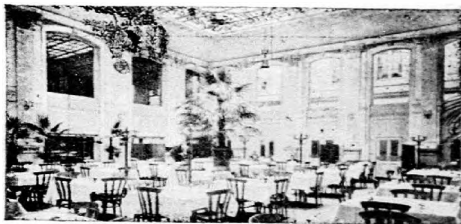
tartozó mester, a mészáros-mes-

Acél „Kisfaludy“ kávéház.

ter felvétetett a mészáros céhbe „vendéglős uraiméknál“ köteles volt nagy parádés ebédet fizetni, de mely nem lehetett drágább személyenkint tizennyolc krajcárnál, pedig még „pomarancsot“ is talált egyizben a vendég-seregnek a gavallér fogadós.

Most már más idők járnak. A kor magával hozta, hogy a régi egyszerűség helyébe, — mely gyakran ez elmaradottság képét viselte — a modern szellem lépjen. Ez a modern szellem a győri szaktársakat a legnagyobb mértékben álhatja. Üzletük élénkségét ugyszólván a tulajdonosok páratlanul álló előzenyességének köszönhetik. Maguk az üzletek pedig olyanok, melyeken meglátszik, hogy a tulajdonos bele vitte abba egész ügybuzgóságát s a szakmájáért való lelkesedést. És az nem csak a nagyszabású, fényes üzletekről szól, milyeneknek Győr bővében van, de szól az egyszerű kis kocsmákról, a kis polgárság eme gyülekező helyeik-

Royal étterem (téli kert).

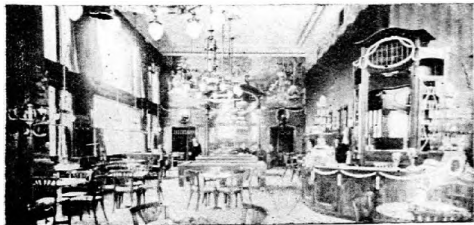
ről is, hol ép úgy, mint az előzőekben, jó ital bor, jó barátságos szó várja a vendéget.

Meixner Mihály „Royal“ szálloda tulajdonos.

A vendéglős és kávéipar ma már Győrött a legelsőbbek közül való. Nem csoda. Mert ha méltattuk előbb szakmánk jelentőség-teljes voltát, méltatnunk kell emitten emez iparnak győri művelőit is, — kik valósággal versenyeznek egymással, hogy minél inkább becsületére váljanak a gárdának.

Már a vasuton megérkezve, ahogy kilé-
pünk a vasuti kocsiból, egy derék fogadós társunk fogad bennünket. Ez *Dreiszker József*, a vasuti vendéglő óriási elfoglaltságu bérlője. Nagy feladat a győri vasuti vendéglőt kielégítő módon ellátni. Reggel, délben, este, éjfélkor, hajnalkor, üzi-hajtja egymást a sok vonat Győrött; *Dreiszker* szaktársunk mindegyiknél ott van s fárasztó munkáját nagy ambícióval végzi. Mindenesetre kiváló előnyére szolgál, hogy olyan munkatársa van *Dénezs Miklós*

Royal-kávéház.

Takáts Jenő vendéglője

az I. és II. oszt. étterem főpincérében, ki a magyar pincérségnek egyik legképzettebb és legműveltebb tagja, aki London, Páris, Brüsszel és Belgrád legelső üzleteiben működött, a mellett pedig oly sovíniszta, hogy bár hat nyelven kitűnően ért, soha másképp, mint magyarul nem beszél.

A pályaudvarral szemben rögtön feltűnik Győrnek, de talán egyáltalába e vidéknek legnagyobb szabásu szállodája, a *Royal. Meixner* Mihály a gazdája, aki óriási ambícióval fogott bele ebbe az üzletbe, s mikor már azt hitte, hogy fáradságait siker kormányza, elülről kellett mindent kezdeni. A *Royal* leégett, s *Meixner* ugyszólván hajlék nélkül maradt. De *Meixner* felvette a harcot, a *Royal* újra felépült, s ma már párját ritkító berendezésével s kényelmével általános feltűnést kelt. Két derék szakember: *Zsombor* László éttermi főpincér és *Csukovits* István volt szobafő- és most kávéházi főpincér évtizedek óta hű segítő társai *Meixner*nek.

A *Royal* szomszédságában ott van Győrnek egyik legrégebbi fogadója a *Fehér Hajó* szálloda. *Héberling* Adolf szaktársunk munkássága

alatt a szálloda régi jó hírneve nem csökkenik, sőt gyarapszik. Az öregebb nemzedék, mely ismeri már nagy ideje, nem könnyen válik meg a *Hajótól*, s ha Győrben akad dolga, csak ide száll.

Ugyancsak a vasut tözsomszédságában találjuk még Győrnek egyik legelőkelőbben berendezett kávéházát, a Kisfaludy kávéházát. Derék tulajdonosa, *Acél* Miksa, a szakavatottsága és előkelő műveltségéről ismert szakember igyekszik, hogy a győri közönség finom izlését minden tekintetben kielégítse; ami ugyancsak sikerül is neki.

Bajos volna Győr város fogadóit és kávéházait sorrendbe hozva, ugyszólván klasszifikálva felsorolni. Mert egyik sem marad a másik háta mögött; — mind-egyiknek tulajdonosa azon van, hogy a kiszolgáltatott ételek és italok legelső minőségű s a nyújtott kényelem és pontosság olyan legyen, melyhez szó nem fér. Ép ezért nem is megyünk sorrendben a szakipari üzletek felsorolásában, hanem amint tollunkra jön, szólnunk róluk, anélkül, hogy egyiket a másik mögé helyeznők.

Történelmi nevezetessége Győr-

Takáts Jenő.

nek a *Sárkánylyuk* vendéglő. Századok óta fenálló üzlet ez, melynek kiváló gazdája *Buchler* Lukács, akinek jó konyháját, borát, két vármegyében dicsérik.

Ott van aztán az *Arany postakürt*; amelyet jovialis gazdája, *Prückler* Mátyás szakipari képessége ugyancsak előtérbe helyez. Legjobb dicsérete, hogy győri szaktársaink nála tartják heti összejöveteleiket.

Takáts Jenő szaktársunk, az öt Takács szakcsaládnak egyik nagy tisztelőben részesülő tagja vendéglője azok közül való, melyeket a győri közönség nagy szeretettel keres fel. Heberling Adolftól vette át *Takáts* szaktársunk ezen üzletét, amelyet a régi nyomdokokon haladva úgy vezet, hogy az ottani vendéglőzönség ugyancsak a legjobb véleménnyel van vendéglője iránt.

A *Baross-hídon* három nyul. Régi nevezetes fogadó

Zsombor László
Royal étter. főpincér

tul van a bakeszállója, a időktől fogva ez; bakonyi ember, ha Győrött van dolga, de hogy szálna más-hova, mint a *Három nyulba*.

Ott van aztán az új városba a *Palatinus*. Ugy mondják, hogy még Nagy La-

jos király idejében építették ezt a fogadót. Kissé elesik a közforgalomtól, de azért jó üzlet, ha jó kézben van.

A kávéházakról szólva, valóban nem lehet eléggé csodálni győri szaktársaink áldozatkészségét mely a szebbnél szebb kávéházak létesítésénél megnyilatkozik. — Ott van a *Velence* kávéház is... Igazi velencei módra beleépült a Rábába.

Németh Ferenc, Erzsébet kávéház tulajdonosa

Acél kávéház belseje

Népszerű tulajdonosa *Pernitz* Lajos buzgalmanak köszönhető, hogy a kávéház kedvenc találkozási helyét képezi a szigeti-

eknek.

Az *Erzsébet* kávéházban *Németh* Ferenc szaktársunk szeretettel látja el vendégeit. Nem is csoda, mert az ő üzletét nagy számban a mi foglalkozóink közül keresik föl.

A volt *Schilling*, most *Fiume* kávéház, valamikor Győr első kávéháza, ugyancsak azok közül való, melyekre szívesen rámutatunk. Aki tudja, hogy mit tesz manapság exponált helyen (s volt első) kávéházat fentartani — az tudni fogja méltányolni a *Fiume* kávéház tulajdonosának fáradozásait is...

A mi családkunk.

A mi szak-
társadalmunk
érdekügyeit
mélyebben
érintő és ren-
desen ez idő-
szakra eső
kongresszusi
napok ünnepi-
ességét, mint
a kongresszus
résztvevői,

Dénéz Miklós vasuti
vend. ü. v. főpincére

egy a „Fo-
gadó“ a mi osztályosaink örö-
mé-bujában egyformán osztozó
szaksajtónk is teljesen átérezzi;
amely körülmény bizonyítékát a
részvételén kívül azzal adja, hogy
ez alkalomból külön kiadásban és
a kongresszus céljait szolgáló
praktikus formában jelent meg.
Fogadó szaksajtónk ezen ünnepies
száma így bár alakban kisebb, de
tartalomban egy a rendes körülmé-
nyek közt megjelenő lappal,
amelynek, midőn szokott rovatait
leközi, nem hagyja ki a mi osz-
tályosaink összetartozandósága
célja szolgálatát legszebben kife-
jező *Mi családkunk*-at sem, amely-
ben ugyancsak a jelen ünnepi szá-
mot díszessé tévő képeinkről em-
lékezik meg rövidesen.

A „Fogadó“ ezen ünnepi szá-
ma, tekintettel a kongresszust
rendező Győr városára, kizárólag
az itteni szakiparunkra vonatkozó
képeket mutatja be, kivéve a

Mi elnökeink

csoportját, amelynek kiváló tag-
jait ugyancsak oda tartozónak
véli szakközönségünk, ahol az
orsz. gyülekezések lefolyása tör-
ténik — (tekintet nélkül az ő má-
sutt való illetőségükre). *Gundel*

Jánost, a Bpesti Száll., Vend. és
Kocsmárosok Ipartársulata és az
Orsz. Vend. Szövetség elnökét,
*Glück Frigyes*t, szakoktatásügyünk
vezérét és előadóját, *Bokros Ká-
rolyt*, az Orsz. Nyugdíjgyesület
népszerű elnökét és ugyancsak a
többszörös elnök *Juránovits Feren-
cet*, a létező intézményeink moz-
galma kimagasló alakját, — minden
város szíves örömmel vállalná és
mondaná a magáénak. De ők
ugyis mindnyájunkéi, mert az
osztályosok közjő ügyét nemcsak
képviselik, hanem kívánják is azok
sikerülését épügy, mint önmagunk.

A *mi elnökeink* diszes csoport-
jához tartozik szorosán a Győri
Vendéglős Ipartársulat elnöke,

Herceg Ferenc,

aki, dacára ama közbejött körülménynek, hogy a mult hó elején Szombathelyre költözködött, a győri kongresszust rendező bizottság nagy feladatú teendőit ép oly lelkiismerettel és pontosan intézte, mintha folyton a színhelyen tartózkodott volna. Az óriási munkát és ugyancsak nagy elfoglaltságot nyújtó rendezés ugyancsak ekként kötötte le

Sétatér Kistaludy szobrával

Erhardt Antal

vendéglőst, a győri ipartársulat érdemes alelnökét, akinek, valamint az ezen ügyekben nagy segítségére lévő győri vendéglős és kávé szaktársaink odaadó ügybuzgalmának köszönhető a kongresszus és a kapcsolatos „Balatoni kirándulás” rendezése.

Kevés a terünk arra, hogy az itt bemutatott szakfoglalkozóinkról, mind a megfelelő érdem szerint emlékezhetnénk meg, így itt csak a bemutatást jelezzük, míg velük érdemileg a *Fogadó* egy közelebbi számában foglalkozunk.

KULÖNFÉLE KÖZLEMÉNYEK.

A kongresszusok hónapja. Annak lehet nevezni valósággal szeptember hónapját. Az ország szívében Budapesten két nemzetközi kongresszus, a börtönügyi és állatorvosi tartotta üléseit. A vidéken a politikai kongresszusok egyike a másikat éri. De ott van a pancsovai kiállítás is, mely nagy sokadalmakat gyűjtött egybe és a szabadkai iparoskongresszus, mely szintén a nagyobb ázabásuak közül való.

És itt van végből amit legelőbb kellett volna megemlitenünk a mi kongresszusunk, a magyar ven-

Csakóvits István,
főp. Royal kávéház.

déglősök kongresszusa. A mi iparunk szempontjából e kongresszusok mind egyike nagyfontosságu, nem is szólva a saját kongresszusunk különleges fontosságáról.

A pangó nyári üzleti hónapok után azaz élénkség, mely e kongresszusok nyomában jár, a magyar fogadós iparra nézve nagyjelentőségű. De ha már megemlékezünk a kongresszusokról, rá kell utalnunk arra, hogy mi szivesebben láttuk volna, ha a mi kongresszusunk kissé későbbi időben tartatnék meg. A fürdőszézon még nincs teljesen befejezve s így fürdőbeli kartársaink nem igen vehetnek részt e kongresszuson. Ellenben ha szeptember végére tolnák ki jövőben kongresszusunk időpontját, úgy mindenki kivethné ebből a maga részét, fürdőbeli szaktársaink, mert *már* ráérnek, városi szaktársaink pedig, mert *még* ráérnek.

A vendéglős-ipar jelentőségét, hozzá nem értő emberek szeretik kisebbiteni s a vendéglős ipar művelőit bizonyos társadalmi háttérbe helyezni. Hogy ez a kisebbités csak kislelkű emberek sajátja, azt minden gondolkozó ember belátja, mert hiszen éppen a mi szakmánk az, mely fölöttébb nagy szaktudást, megfelelő intelligenciát s főleg alapos képzettséget kíván. Ép ezért jól eső érzéssel konstatáljuk, hogy a győri kongresszus is alkalmat nyújtott arra, hogy a mi iparunk megb-

Vasártér Major Balázs (volt főpincér) nagykereskedésével

cgülése dokumentálhassék. A vendéglősök eme kongresszusának tagjait, akik a *Balaton kiránduláson* részt vesznek, mindenütt a helyi előkelőségek elei fogadják, így is bizonytságot téve arról, hogy szakiparunkat megbecsülik s az őt megillető tisztességben részesítik. Ami egyttal bizonyítéka annak is, amit mi oly nyomatékosan és régen hangoztatunk, hogy vendéglős iparunk egyike a legfontosabb közgazdasági ágaknak.

Kép az ifju korból.

Kongresszusi kiadványunk jelen oldalára első soraiba foglaltan egy husz éves csoportképet mutatunk be, amelynek szereplői jelenleg mind magukat jól bíró fogadósok és vendéglősök, s akik ugyancsak hasonló ismeret és szeretetnek örvendtek, mint főpincérek — ezelőtt husz esztendővel.

Husz esztendő! — micsoda világ volt és mi más volt a mi szakmának is ezen idő előtt . . . A régi jó és olyan világnak volt ez nevezhető, amikor nemcsak az üzleti, hanem a kartársi, a *baráti* viszonyok is egész mások és jobbak voltak. Ebben a szebb korban a mi szakunkhoz tartozók is nemcsak afféle látásbéli ösmeret-

tel ösmerték, hanem tisztelték és szerették is egymást oly igazi bensőtéljessen, mint ahogy igazi kartársak és jó barátok szokják egymást szeretni. Ilyen tisztelet és szeretetteljes volt a viszony a mi itteni őt kartársunknál is, akik a 80-as évek első felében a jelenlegi kongresszus szinterén, Győrben voltak és működtek nagy közbecsülés mellett, mint főpincérek a következő üzletekben:

Herceg Ferenc, a győri kongresszus r. bizottság és a Győri vend. Ipartársulat elnöke (jelenleg a híres szombathelyi „Szabária“ tulajdonosa) a Dunai-utcai *Wagner féle* vendéglőnek, *Takáts János* (az őt Takácsok legidősb és kiváló műveltségű tagja és jelenleg a budapesti „Mattoni-féle sósfürdő“ vendéglőse)

Borostyán Lajos
(Győr-m.)

Herceg Ferenc
Szombathely
Kiss Károly
(Győr)

Takáts János
Budapest
Rögler Lipót
(Moson)

Peisler idejében a „*Vigadó*“-nak, *Kiss Károly* (Győrött a Réti-utcában van keresett vendéglője), *Polgár Pál* vendéglőjének, *Rögler Lipót* (most Mosonban szállodatulajdonos) a zámolyi *Sárközy* vendégfogadónak és *Borostyán Lajos* (jelenleg szintén vagyos győrmegyei vendéglős) a *Halászi Bittner-féle* vendéglőnek voltak főpincérei.

A többé-kevésbé előkelő ismeret és tiszteletnek örvendő nevek de mindmegannyi szép csalán és

vagyonnal rendelkező ezen szak-társaink persze évek multán elke-rültek, ki erre, ki arra, ugy hogy

Prückler Mátvás vendéglős

a szülőmegeye ősi szép városában csak ketten maradtak: *Herceg Ferenc* és *Kiss Mihály*. Most már azonban csak *Kiss Mihály* egyedül van itt; a másik ifjúkorbeli jóbarát és kartárs is elköltözködött Szombathelyre, ahol a Szabária fogadósa lett.

A jó barátok azonban bárhol és bármily messze legyenek, a bensői és szeretetteljes viszony épen olyan köztük, mint a régi együttlében. Testvér testvérek, atya gyermekének nem örül jobban, mint ők a viszontlátásnak, amikor aztán (ép mint a régi jó időben, amidőn a fölkeresett esetleg teendőjében volt akadályozva) kezébe nyomják egymásnak a pincekulcsot s mind az öten, vagy ahányan össze-összejönnek lemennek a pincébe, hogy a szinarany jószágú borból egy-két pohárt üritsenek a mindennél szebb és igazi jó barátság örömére . . .

Egy ut és egy rozsdás bicikl története.

Figóriás elbeszélés.

Irta: **Minden Tamás.**

Törley & Comp v. Törley és Társa . . . Különbén, kérem, ezt a dolgot ne méltóztassanak ugy tekinteni, mintha tán-talán ez egy a Törleyről szóló — valamely reklámszerűség volna. De-hogy az, kérem . . . Ez egy nagyonis szolid alapon létező és olyan valóságos história, amelynél valóbbat, a valószí-nűségek neme- és sorában még talán, a mi szeretett vajdánk se látott. Pedig hát, a fogadósok országos pensions intézetének érdemdus elnöke immár sok nevezetes dolgot látott és cselekedett (természetesen — írói értelemben . . .)

Az üggy ténykörütménye, vagyis e komoly históriális történet egy biciklinek a rozsdás drót-küllős kerekei körül fo-rog. Aminek eseménye pedig a követ-kező előadás szerint is így kezdődött.

A bécsi „Gastwirt és Kellnerk Ve-reinja“ egy gazdag berlini borkereskedő-cég és a hazai fogadósoknak egy ré-gebbi kongresszusával kapcsolatos ki-küldetésem akadt, amelyet ha török, ha szakad, megkellett cselekednem, de — mentül gyorsabban . . . Gyorsan! — de hogy az istennyilába, mikor a Vértések és a szobi Duna közé szorult hegyek-ben nyaraló gyáros urhoz sem vasut, sem villámom nem viszen . . .

Egy kiváló ötlet került az agybeli szélmalom vászon-vitorláira. Elmegyek — ötlött eszembe — Szente Imréhez, a Törley cég fővárosi irodája nagyon derék ember hírében álló főinspektorá-

Prückler M. Arany posta kürt vendéglője Deák Fer.-utca.

hoz . . . (akit ugyan szerkesztőm s a többi munkatársunknak jól, de nekem csak látásból van szerencsém ismerni. . . .) Sente urhoz, az Eszterházy-utcai Törley-palota udvarán egy vidéki fogadással való tárgyalás közben volt szerencsém s miután sietős volt dolgom, gyorsan mutatkoztam be és adtam elő jövedelem célját; (mely az lett volna, hogy egy autóbilt öhajtottam vagy másfél órai időre kölcsön kéni . . .) Sente ur igen előkező gondolkozásu uriemberre való szives leereszkedéssel fogadott és ezeket felelte:

— Igen örülök a szerencsének és őszintén kívánom dolgai sikerülését. Azonban, kedves Minden ur, én ezidő szerint semmit sem tehetek érdekében. Az egyik gépkocsin ugyanis a gyártulajdonosok Párisban vannak, a másikat a Chauffeur ezelőtt 10 perccel az Akkumulátor-gyárba, kijavításra vitte, a harmadik a Bpest-Promontor közti utat teszi ezidőben rendelések céljából, míg a teher-gépkocsik . . . de ezek ugy sem alkalmasak az ily szolgáltatásokra. . . . De — tette hozzá kis tünődés után — miután ezen utját magam is jól ismerem, — arra az ezen alkalmatosságokat igen jól teljesítő *biciklizés* módját proponálom . . .

— Bicikli! — szóltam rezignáltan — csakhogy én ilyesmivel nem rendelkezem.

hogy a szükséghez mért gyors és jó ötletekkel ne rendelkezék . . . Volt neki — még a modern biciklik föltalálása idejéből — egy elsőrendű biciklijje, amelyet azonban, mióta az autóbilok forgalomba jöttek, teljesen használaton kívül helyezett, s így annak finom páncél küllőit rozsdá lepte be. Ezt ajánlotta az én küldetésem gyors lebonyolítására s egyuttal — megvételre is. Belementem az ajánlatba, annál inkább is, mert egy 900 koronás biciklihez potom 75 korona és igen kedvező részletlefizetési feltételekkel jutottam

A kiküldetést ezután és Sente ur zseniális bicikli-ötletéből folyólag, gyorsan és pontosan intéztem el. Igen ám, de csak a kiküldetést, hát az én ügyemet! . . . (Oh, boldogságos szűz anyám! hogy még ilyen ügybe is lehet keveredni nekem, akinek unokanatybátyja az ily eseteken mindig magasán fölülálló híres — és boldogult — Mindenféle Tamás volt.)

Az „én ügyem“ persze, ezzel az immár megtörtént kiküldetéssel áll kapcsolatban, s kezdődni úgy kezdődött, hogy K.-ről való vissza bicikli-utazásom alkalmával az országuton, a budai fővárostól vagy kétórányra, találkoztam egy szép, de egy igen gyönyörű szép és szintén biciklin utazó leánnyal, akivel lsten örízte, hogy végzetesen össze nem ittköztem. Az ut ugyanis ott, ahol szembe

Parnitz Lajos kávé-
Velence kávéház.

Buchler Lukács Sarkánylyuk vendéglője.

Buchler Lukács
vendéglős.

Sente ur azonban nem azért főinspektora e föld legelső pezsgőgyárának,

jöttünk, kanyarodott s a kanyarulat miatt nem látva előre, egymásnak bicikliztünk.

Hogy mindazáltal kerék kerékkel nem garamboláztok; hidegvéremnek és annak volt köszönhető, hogy az ütközést megelőzve, előre hajoltam és jobb karommal hirtelen elkaptam a szép leány derekát. Az angyal, ennél fogva valósággal az ölembe hullott, s míg a két bicikli jobbra-balra szédült, nekünk, hála adások a szent szűznek, hajszálnyi bajunk sem történt.

Első dolgom volt aztán a szerte karikázó bicikliket összeszedni s a szép leánynak az ügyességem iránti elismerő szavait meghalgtani és — bámolni őt.

S bámultam azt a csodás szépséget, amelyhez hasonlót én még sohase láttam. Az eszembe nem fért, hogy mint is lehet ilyen szép gyönyörűség ezen a világon. Csodálható-e, hogy azonnal halálosan beleszerettem. Amit különben azonnal be is vallottam neki.

Az égi kincs, ez utóbbi miatt nevetett, mód fölött nevetett rajtam, s ugyanígy, nevetve engedte meg azt is, hogy hazakísérhessem és hogy K-en, ahol nyugalmazott tanítóné-nénjénél nyaralt, néhány napján meglátogathassam. Tisztelegtem is én azonnal K-en mindennap, megbiciklizvén oda mindig fél 6 órákor, s elmondván rendszeren 6-tól 7-ig azt a forró szerelmi vallomást, amelyet az első látás alkalmával mondtam el. Gyönyörű kincsem, az én bensői hévvel mondtott szavaimra ilyenkor csak nevetett, s az arra való választ egyre „majd később”-re ígerte. De nekem ez is elég volt. Boldog voltam, ha nevető arcát szemtől-szembe láttam és angyalisan csengő szavait halhattam. Amidőn egyszerűs mind szentül hittem, hogy ezeket a szókat rajtam kívül, egy férfi se halja, egy férfi se várja.

tam beletekinteni a legszebb csillagfényt sugárzó szemekbe, s emiatt késsőbbben távoztam K-ről, amelynek hegy és sűrű erdővel szegélyezett poros útjára ugyancsak ráérezkedett az alkonyi szürkéség. Ebben a mindjobban sűrűsödő homályban s a községtől nem messze, amint képzelődésimbe elmerülve haladtam kerekemen, nagyhirtelen egy ritka eleganciájú ifjú biciklizett el mellettem. Meglepődve néztem a nagy sebbel hajtó elegáns alak után, anélkül azonban, hogy valamely gyanusat gondoltam volna. De nem gondoltam ilyesmit másnap sem, amidőn ugyancsak ily időben találkoztam vele, míg a harmadik estén — borzasztó sejtelmem támadt. — Hátha! . . .

De nem gondolkoztam sokat; kerekemet visszafordítottam s a másik percekben már a — boldog vágy és remény-ségek tanyája előtt álltam . . . A kertbe vezető út elején nyíló liliomok közeléből ugyanekkor vidám csevegés és szép gyönyörűségemnek halk cserégsű kacagása hallatszott. — Szent szűz anyám! hogy mit is éreztem én eme hangok hallatára . . .

* * *

Mindazáltal semmi bolondságot se cselekedtem. A föltörő és vadbosszút lihegő indulatokon erőt vettem és rozsdás biciklimen — hazavánszorogtam. De utamból tizszer-huszszer is vissza akartam fordulni, hogy azt az elvete-mült másik biciklistát, aki alattomban vágyott leszakítani hevülő lelkem szép nefelejsét — kérdőre vonjam . . . Azonban sikerült magamon uralkodni; amiben ugyan az a körülmény is segített, hogy Istentől elragaszkodott vetély-

Boros Lajos a sétatéri Kioszk vendéglőse és neje.

Az én sűrű életem szép fénypontját képező eme látogatások egy második hétvégi napján hosszabban talál-

Csukovits József fizetőpincér.
= (Vasuti vendéglő.) =

társamnak a termet és arckifejezését jól emlékezéské véstem. Majd lesz alkalom, hogy a sebzett szív keserősége e tény

által kárpótolva s ő — megbosszulva legyen.

Másnap, a nagy izgalom miatt korán fölkeltem s kilenc óra felé már K-nek ama bizonyos háza környékén jártam. A kapu azonban és minden házajtó s ablak — zárva ált. Senki sem volt ott hon — „És nem is lesznek mostanában — mondták a szomszédok — mert az öreg tanítóné szép unokahugát haza vitte . . .“ Hogy hová, merre vagy kihez vitte — erre nem birtak fölvilágosítani; csak azt tudták még, hogy a szép leány egy gazdag fogadósna a leánya . . .

Elcsüggedve és minden remény nélkül hagytam oda a boldog szerelmi vallomások tanyáját s rozsdás biciklimen, az emésztő lelki kinok és a szörnyű hőséget árasztó napsugaraktól úzve és mélyen elmerülve tartottam az ős mohákkal belepert Gellérthegy felé. Miközben utam egyszerre lejtőre vált s a retentől sebbel nekiindult kereket alig tudtam fékezni és egyenes irányba tartani . . . Hogy történhet ez, hisz még egyszer sem tapasztaltam az ut ezen meredekségét! . . . S amíg efölött töprengtem, egyszerre egy nagy kiterjedésű parkot láttam magam előtt, és ugyanakkor egyet fordult velem a világ és biciklim, és én egy istentelen nagy ládába éreztem magamat belebukfencezni . . .

Ahogy jósokára fölcsudtam eszméletemből, körültaogatóztam s miután nagy erőlködéssel fölálltam, illetve ágaskodtam, kitekintettem a ferslgból s egy „Törley és Tsa“ föliratu sapkát s az aranybetűs sapka alatt a jól emlékebe vésett vetélytársam arcát pillantottam meg. — Boldogságos szűz anyám!

— kiálltottam föl — hát ez! a Törley és Tsa pezsgőpakkolója merészelt az én szép mennyországom közelébe fér-

közni! — Nyomorult ember! — kiálltottam most már igen mérges hangon (és egyenest neki fordulva) — eressz ki ebből a lábából, hadd törjelek össze . . .

A „Törley és Tsa“ feliratos ember ahogy észrevett, egy szegedi fogadósna pakkolt pezsgős ládából tele üveget kapott ki, és teljes erejével felém vágta. Ugyanekkor a promontori hegybe nyúló Törley kastély kerítése felől ezek a szavak hallatszottak:

— Igen, hát, a Nagyságos ur biciklije, — ehol a bizonyíték, a fogantyuba vésett Sz. I. kezdőbetűk . . . De hol a Nagyságos ur, azaz — a tolvaj, aki a Nagyságos ur biciklijét ellopta és vele együtt a parkba bukfencezett.

— Itt a gazember! — kiállt ekkor a pakkoló, volt vetélytársam, és felém mutatott. Erre én a ferslgot valahogy földöntöttem, s míg a szegedi Juránovits, a miskolci Bokros, a győri Royal- és Hajós fogadósai s a szombathelyi Herczeg és Pösch szállodások által rendelt Törley pezsgők pakkolása folyt és míg az ilyenek raktározók egyrésze engem halálra keresett — szerencsés észrevételül kimásztam fura helyzetemből, és ferslgot, rozsdás biciklit és a Törley és Tsa pezsgője és kastélyára büszke Promontort gyorsan faképnél hagyva igyekeztem (most már ugyan nem biciklin, hanem villamoson) mielőbb haza jutni.

. . . Nem tartozik szorosan az ügyhöz annak megemlítése, hogy Szente urnak a bicikli-részleteket teljesen kifizettem, de kinek szóval sem hoztam elő a rám majd veszedelmessé vált . . . kalandos esetet. A vendéglős és kávé kongresszusokra azonban azóta híven

Huber János főpincér
Elite kávéház.

eljárók, hátha találkozhatok ily módon a föld legangyalibb — a fogadós szép leányával . . .

ÜZLETI HIREINK.

Győri üzletek. Mai ünnepi számunk nemcsak szakiparunk üzöit, hanem a „Fogadó“ saját felvételi képeiben több győri üzletet is bemutat, amelyeknek sorozatát a *Royal szállodával* kezdi meg. A Royal szálloda, melyet elkészülése után alig félévre hamvasztott el a tüzvész, ma újból egyik legszebb épületét képezi Győrvárosának. A tulajdona emez első nagy fogadója szomszédságában áll a *Fehér hajó*, amelyet *Meixner Mihály* szaktársunktól a múlt év őszén vett át *Heberling Adolf* ugyancsak ismert győri vendéglős szaktársunk. Az ő volt üzletét, jelenleg *Takács Jenő* vendéglőjét, szintén sikerült kép mutatja be, amelynek egyébként legszebb sikere a vendéglős szakavatottságát bizonyító jó üzleti menet. A szomszédságában lévő *Sárkánylyuk* vendéglőt, ahol *Büchler Lukács* szaktársunk jó borához hasonlót a győri vendéglősök vendéglője, az *Arany postakürt* mér, ahol minden pénteken ugyancsak jó vendéglősi vendégszeretettel várja vendéglős vendégeit *Prückler* gazda, akitől (különösen ha estére hajlik az idő) szépen átsétálnak a szomszéd *Kisfaludy kávéházba*, amelyet a mai „Fogadó“ mind külsőleg, mind belsőleg és ugyancsak sikerilten mutatott be. Győr városának emez üzletein kívül még több várna bemutatásra, így pl. a kellemes nyári és kirándulót képező *Sétatéri kiosk*, amelynek szakavatott kezű, derék tulajdonosát és nejét e lapok szintén fennebb mutatják be. Ekként mutattuk be győri szakiparunk több kiváló üzöit is, akiknek — e rovat nyelvén szólva — mind kö-

zönségesen és mentül több szerencsét kívánunk!

Takács István a Kistaludy-kávéház főpincérea

A Fogadó fényképei. Mai különkiadványunkhoz az *üzleti* és a fényképezési munhálóton kívüli egyéb fényképfelvételeket *Fridery Albert*, Győrnek első fényirda tulajdonosa eszközölte.

Az öt Takács. A „Fogadó“-ból előnyösen ismert és mind elsőrendűen képzett öt Takács szaktársunk közül, jelen ünnepi számunk *Takács Jenő* vendéglős és az „Elite“ kávéház id. tulajdonosa és *István*, a Kisfaludy kávéház főpincérea sikerült képeit mutatja be. *Fogadó*-nk egy közelebbi száma pedig öt *Takács* szaktársainkat egy fényképen fogja bemutatni.

HÉTRŐL-HÉTRE.

A kaposvári kolozsvári.

A székesfehérvárról kanizsa felé igyekvő vonat egyik II oszt. fülkéjében két utazó diskurálgt, miközben az egyik a másik utja célját illetőleg intéz kérdéseket:

— Hova utazik?

— No — Klausenburg . . .

— Voh . . . ? — kérdi elcsodálkozva az első . . . — No hát — in Kolozsvár! — mondja meggyőzően a másik . . . — Hogy-hogy . . . ? — Hát nach Fonyód . . . — De hiszen akkor Kaposvár és nem Kolozsvárra tetszik utazni . . .

— No, tiérligh, nem Kolozsvár, aber — az alleseins . . .

A még így is nehezen értő utazó társának aztán megmagyarázta a berlini utazó, hogy Tatar Korona szállodájában ép úgy kapja a lucskos káposztát, a zöldbabot (fuszulykát) sertés karbonáddal stb. jó székelyes ételt, mint Kolozsvár bármelyik első vendégfogadójában; minélfogva ő előtte Kolozsvár és Kaposvár — alleseins ! . . .

A totyakos ur.

A M . . . vendéglőben a napokban egy 45 körülinek látszó totyakos vendég tért be, ki a másik asztalnál a rendeléseket felvevő éthordótól, ahogy hozzá ment, egy „szupé“-t, és egy üveg „Wassert“ kért, majd roppant kikelt ellene, hogy a másik asztalnál órákig — mért konferenciázik ! . . .

A másik asztalnál ülők pedig fölháborodva és mozgolódva fordultak az éthordóra méltatlanul förmedő, totyakos németre; amire az rémitő dühösen és sebesen lebzselte be a jó forró levest, azután egy-kettőre kifizette a flaska vassert illetve a rendes déli *leves-ebédjét* és úgy elinált, hogy többet se jött a pincéri szekaturával kapcsolatos — „ein portion“ levesére . . .

Kranvähler Elek vendéglős
Deák Ferenc-utca

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

M. D. Moson, K. F. Beszterce. Győri kongresszusi külön kiadványunk csak győri vonatkozású dolgokkal foglalkozik; kérdéseikre a kívánt választ így, a *Fogadó* szeptember 15-iki száma fogja megadni.

K. D. szakács. „Montury“ és „rakottas aglegény módra“ ételei *receptjét* előző sorokban jelzett okból itt nem közölhetjük. Kérjük a következő *Fogadó*-k számára beküldeni. — Győri kedvesemhez. A győri szép leányok e rossz vers miatt legalábbis ajtót mutatnának a *Fogadó*-nak. Más szóval — verse nem közölhető . . .

A „Fogadó“ szerkesztősége.

„FOGADÓ”

Országos

Országos

Vendéglős-szakközlöny.

Pincér-szakközlöny.

Előfizetési ára:

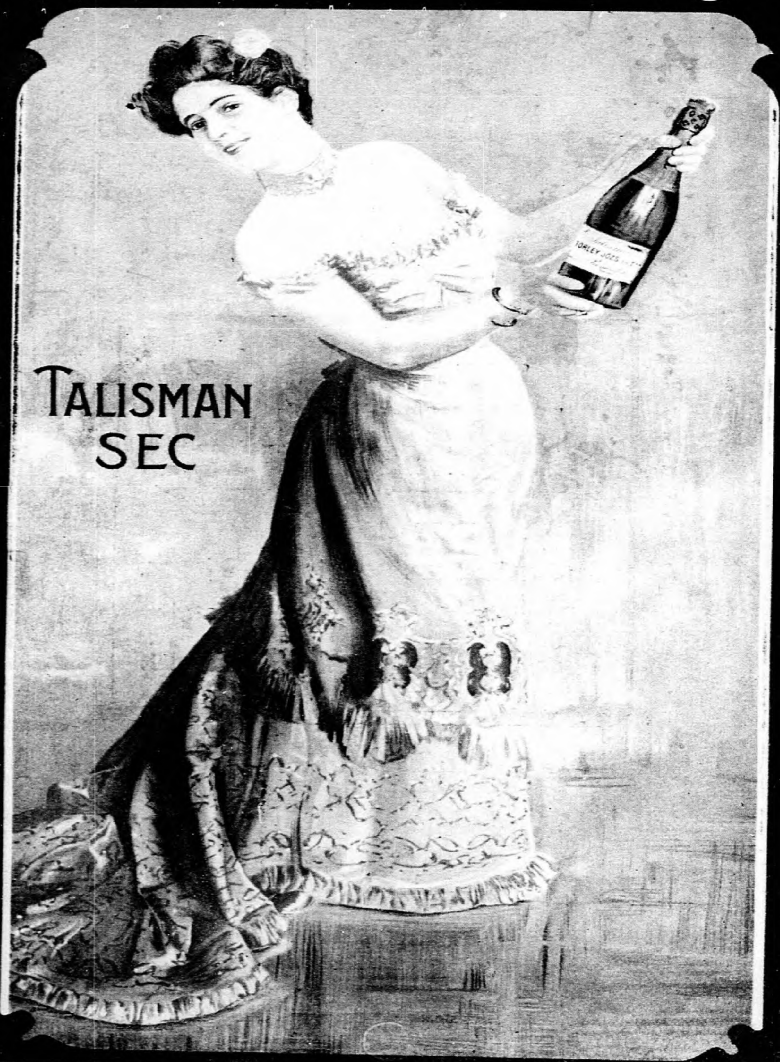
Egy évre 12 korona.

Fél évre 6 korona.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VIII., Kerepesi-ut 13.

TÖRLEY Pezsgő

TALISMAN
SEC